

ת"פ 2439/06/16 - מדינת ישראל נגד ס' ק' - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 2439-06-16 מדינת ישראל נ' ק'

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיון צדיק נגד ס' ק' - בעצמו	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד קטי צוטרקוב	הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 18.1.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין ובעבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 12.3.16 לאחר דין ודברים בין הנאשם והמתלוננת ובין בתם, ביקשה המתלוננת מהנאשם לצאת מהבית עם בנם הקטין. בתגובה, אחז הנאשם בחוזקה בידה השמאלית של המתלוננת ודחף את גופה. כן הכה הנאשם את המתלוננת בחוזקה באמצעות ידו בסמוך לאוזנה. מיד לאחר מכן הכה הנאשם את בתו באמצעות ידו בסמוך לאוזנה. במהלך האירועים שוחחה המתלוננת עם בת נוספת בטלפון, והנאשם חטף את הטלפון מידה. המשטרה הוזעקה למקום, וכאשר הגיעו שוטרים, הנאשם ניסה לברוח מהדירה. לאחר ששוטר אזק את הנאשם, הדף הנאשם את השוטר והכה במתנדב במכת אגרוף בפניו.

תסקירי שירות המבחן

3. הוגשו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם, האחרון מיום 24.10.17. בתסקיר ציין שירות המבחן כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומטעם זה לא שולב באשפוזית. גם ניסיון לשלבו בטיפול נוסף בעמותת אפש"ר לא עלה יפה, משום שהנאשם שלל הנאשם בעייתיות כלשהי וצורך בטיפול. מכאן, שלא היה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגע הערך החברתי של הגנה על בטחונה ושלומה של המתלוננת, הגנה על גופה וזכותה לשלוות נפש, ובמיוחד במסגרת משפחתית המבוססת על יחסי אמון. עוד פגע בשלטון בחוק ושמירה על עובדי ציבור.

עמוד 1

5. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם נעדר הרשעות קודמות; הנאשם הודה במיוחס לו; הוגשו מספר תסקירים, ועלה כי הנאשם לא משתף פעולה עם שירות המבחן, למרות הצורך בטיפול, וכי הנאשם עושה שימוש באלכוהול. שירות המבחן גם התייחס לכך שהמצב בבית עוֹדֵנו סוער וכי המתלוננת עזבה את הבית. מתסקירו האחרון של שירות המבחן עולה, כי הנאשם לא נמצא מתאים לטיפול ושלל נזקקות טיפולית, וזאת למרות שניתנו מספר דחיות לבקשתו. הואיל והנאשם לא נמצא מתאים לקהילה, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה.
6. לטענת באת כוח התביעה, הנאשם מסוכן, עושה שימוש באלכוהול, ולא עבר הליך של טיפול. מכאן עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.
7. לטענת באת כוח הנאשם, האירוע ברף נמוך, והוא כולל עבירה של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם כלפי שוטרים ומדובר באירוע יחיד בו הורשע הנאשם.
8. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם יליד 1959 וללא הרשעות קודמות; הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם עבר תאונת דרכים קשה ומצבו הרפואי לא פשוט; הנאשם מטפל יחד עם אשתו בבן הסובל מתסמונת אספרגר; הנאשם זכה לסל שיקום מהביטוח הלאומי; הנאשם והמתלוננת חזרו להתגורר יחדיו; הנאשם לא התקבל לקהילה טיפולית משום שמצבו אינו כפי הנטען. גם תפקודו של הנאשם מלמד על כך כי אינו מכור לאלכוהול.
9. לטענתה, עונש המאסר לו עתרה התביעה אינו ראוי, ויש מקום להסתפק בעונש של מאסר על תנאי. כן עתרה שלא להטיל עונש של קנס שיפגע דווקא במשפחה שנפגעה באירוע.
10. לאור האמור, עתרה באת כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי ולחלופין להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה בלבד.

דין והכרעה

11. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובהנהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).
12. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפשן וביטחונן של נשים. לצד זאת, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רשויות אכיפת החוק ועל בטחונן של שוטרים. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני. המדובר במקרה חד פעמי שמסגרתו, הנאשם אחז בחוזקה בידה השמאלית של המתלוננת ודחף את גופה. כן הכה הנאשם את המתלוננת בחוזקה באמצעות ידו בסמוך לאוזנה. מיד לאחר מכן הכה הנאשם את בתו באמצעות ידו בסמוך לאוזנה. הנאשם גם חטף את הטלפון מידה של המתלוננת. הנאשם גם הדף שוטר שהגיע למקום והכה במתנדב במכת אגרוף בפניו.
13. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהם הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית כמו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, וזאת לצד ענישה נלווית.

14. לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 יא לחוק העונשין): לזכותו של הנאשם יש לציין, כי הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עבר תאונת דרכים קשה ומצבו הרפואי לא פשוט; הנאשם מטפל יחד עם אשתו בבן הסובל מתסמונת אספרגר; הנאשם זכה לסל שיקום מהביטוח הלאומי; עם זאת, לחובתו של הנאשם יש לזקוף את היעדר הטיפול. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי שירות המבחן סבור שהנאשם זקוק לטיפול, אולם הנאשם לא משתף פעולה עם שירות המבחן, ושולל נזקקות טיפולית, והמצב בבית עודנו סוער.
15. הואיל והנאשם לא עבר כל תהליך של טיפול, אין בידי להטיל עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם. יתר על כן, עונש של מאסר על תנאי בלבד ללא צו מבחן וללא צו שירות לתועלת הציבור, אינו נמצא במתחם העונש ההולם. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וממילא לא המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש של מאסר קצר בדרך של עבודות שירות. לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים, אך מן הטעם כי הנאשם והמתלוננת עודם מנהלים משק בית משותף.
16. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 24.12.17, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

17. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של חודש, אשר יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 24.12.17. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 15.3.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מתנאי עבודות השירות עלולה להביא לנשיאת המאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה מסוג אלימות במשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד הצדדים.